

Arrest

nr. 146 918 van 2 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. Z. CHIHAOUI en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muganda origine te zijn, afkomstig uit Rubaga, Kampala. Op 30 maart 2015 bent u in België aangekomen en dezelfde dag diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 15 april 2015 nam het Commissariaat-generaal (hierna CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zonder naar uw land van oorsprong terug te keren diende u op 7 mei 2015 een tweede asielaanvraag in.

U baseert uw huidige asielaanvraag op dezelfde motieven als uw eerste asielaanvraag. U houdt vol in Uganda vervolging te vrezen omwille van de pornografische filmpjes die u liet maken, naar aanleiding waarvan u gearresteerd stelt geweest te zijn.

De nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegt zijn foto's van uzelf in uw ondergoed en foto's van een geneesmiddel dat u als pornoactrice zou gebruikt hebben. U verklaart dat u op deze foto's geen littekens hebt en stelt dat ze bewijzen waar u mee bezig was. U stelt nog meer foto's te hebben en stelt dat er nog ander bewijsmateriaal was, maar dat dit vernietigd werd of in handen van de politie is. U stelt verder dat u een implantaat heeft dat bewijst dat men u inderdaad een implantaat gaf vooraleer u kon figureren in de pornografische filmpjes, zoals u vertelde tijdens uw eerste gehoor. U verwijst opnieuw naar het medische attest neergelegd in uw eerste asielaanvraag en u zegt dat u aangeraakt bent. U verklaart tevens niet meer te kunnen trouwen in uw land.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw bewering gefigureerd te hebben in pornografische filmpjes en de hieruit voortkomende vervolgingsfeiten als onaannemelijk werden beschouwd. U hebt tegen deze beslissing van het CGVS geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RVV), zodat deze gehandhaafd blijft, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u aanbrengt ter ondersteuning van uw asielrelaas, zijnde foto's van uzelf en van een geneesmiddel en enkele bijkomende verklaringen, kan immers het volgende opgemerkt worden.

Vooreerst dient opgemerkt dat foto's, en zeker kopieën, niet als bewijs kunnen worden voorgelegd, daar foto's geen officiële documenten betreffen en ze bovendien geposeerd en/of gemanipuleerd kunnen zijn. In elk geval bewijst het feit dat er foto's bestaan van u in uw ondergoed zonder enkele van uw huidige littekens, nog niet dat u de littekens die u momenteel heeft opliep op de manier waarop u beschreef tijdens uw eerste asielaanvraag. Het geneesmiddel waarvan u een foto voorlegt, zelfs indien het werkelijk doet wat u stelt dat het doet (namelijk de vagina vochtig en strak maken), kan niet bewijzen dat u het ook gebruikte in de context die u schetste (namelijk het figureren in pornofilmpjes).

Voorgelegde stukken dienen slechts ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, maar vormen op zichzelf geen voldoende bewijs, zeker in het geval van foto's of video's. Met betrekking tot uw verklaringen dat er ander bewijsmateriaal is dat werd vernietigd, dat in handen is van de politie of dat u nog zal proberen te verkrijgen, dient opgemerkt dat u al het bewijsmateriaal dient voor te leggen dat in uw bezit is en dat het CGVS slechts kan oordelen over het bewijsmateriaal dat u heeft overgemaakt.

Een eventueel implantaat tegen zwangerschap bewijst evenmin uw asielrelaas, doch toont het slechts aan dat u aan zwangerschapspreventie deed, een optie waarvoor voor vrouwen om uiteenlopende redenen kunnen kiezen.

Het medisch certificaat waarvan u stelt dat het aantoont dat u 'aangeraakt' werd en daardoor als een slet zal worden beschouwd, werd reeds besproken tijdens de beoordeling van uw eerste asielaanvraag. Nog steeds geldt dat een arts weliswaar verwondingen of littekens kan vaststellen, maar niet hoe u deze littekens of verwondingen hebt opgelopen. Bovendien specificeert het certificaat niet waar u deze

verwondingen opliep. Verder gaan uw verklaringen dat u omwille van het figureren in pornografische filmpjes een slet genoemd zal worden en geen werk of trouwkandidaten meer zal kunnen vinden, alle uit van de premisse dat u inderdaad in pornografische filmpjes figureerde, wat u niet heeft aangetoond, zoals werd uiteengezet in de beslissing met betrekking tot uw eerste asielaanvraag.

In voorkomend geval kan het bewijsmateriaal dat u voorlegt dan ook geen ander licht werpen op de eerdere beoordeling van uw asielrelaas als zijnde ongeloofwaardig.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 EVRM al dan niet samen gelezen met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen alsook het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 12 mei 2015 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.3. Aan de basis van haar tweede asielaanvraag herneemt verzoekster vooreerst dezelfde elementen die zij reeds bij haar eerste asielaanvraag had aangebracht. Meer bepaald verklaart verzoekster in het kader van huidige asielaanvraag nog steeds niet naar haar land te kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij reeds in haar vorige asielaanvraag had uiteengezet, met name de vervolging die zij er vreest omwille van de pornografische filmpjes die zij liet maken en naar aanleiding waarvan zij voorhoudt gearresteerd te zijn geweest. Verzoeksters vorige asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ongeloofwaardig bevonden. Verzoekster tekende tegen deze beslissing geen beroep aan zodat de motieven ervan onverminderd overeind blijven.

Verzoekster beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift ook nog op de volgende nieuwe elementen: (i) foto's van haarzelf en van een geneesmiddel en (ii) enkele bijkomende verklaringen.

Over de door verzoekster aangebrachte stukken stelt de bestreden beslissing met recht: *“Vooreerst dient opgemerkt dat foto's, en zeker kopieën, niet als bewijs kunnen worden voorgelegd, daar foto's geen officiële documenten betreffen en ze bovendien geposeerd en/of gemanipuleerd kunnen zijn. In elk geval bewijst het feit dat er foto's bestaan van u in uw ondergoed zonder enkele van uw huidige littekens, nog niet dat u de littekens die u momenteel heeft opliep op de manier waarop u beschreef tijdens uw eerste asielaanvraag. Het geneesmiddel waarvan u een foto voorlegt, zelfs indien het werkelijk doet wat u stelt dat het doet (namelijk de vagina vochtig en strak maken), kan niet bewijzen dat u het ook gebruikte in de context die u schetste (namelijk het figureren in pornofilmpjes).*

Voorgelegde stukken dienen slechts ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, maar vormen op zichzelf geen voldoende bewijs, zeker in het geval van foto's of video's. Met betrekking tot uw verklaringen dat er ander bewijsmateriaal is dat werd vernietigd, dat in handen is van de politie of dat u nog zal proberen te verkrijgen, dient opgemerkt dat u al het bewijsmateriaal dient voor te leggen dat in uw bezit is en dat het CGVS slechts kan oordelen over het bewijsmateriaal dat u heeft overgemaakt.

Een eventueel implantaat tegen zwangerschap bewijst evenmin uw asielrelaas, doch toont het slechts aan dat u aan zwangerschapspreventie deed, een optie waarvoor voor vrouwen om uiteenlopende redenen kunnen kiezen.

Het medisch certificaat waarvan u stelt dat het aantoont dat u 'aangeraakt' werd en daardoor als een slet zal worden beschouwd, werd reeds besproken tijdens de beoordeling van uw eerste asielaanvraag. Nog steeds geldt dat een arts weliswaar verwondingen of littekens kan vaststellen, maar niet hoe u deze littekens of verwondingen hebt opgelopen. Bovendien specificeert het certificaat niet waar u deze verwondingen opliep. Verder gaan uw verklaringen dat u omwille van het figureren in pornografische filmpjes een slet genoemd zal worden en geen werk of trouwkandidaten meer zal kunnen vinden, alle uit van de premisse dat u inderdaad in pornografische filmpjes figureerde, wat u niet heeft aangetoond, zoals werd uiteengezet in de beslissing met betrekking tot uw eerste asielaanvraag.”

Verzoekster betwist dit motief en betoogt dat de foto's die zij heeft neergelegd samen met de bevindingen van de centrumarts en het medisch attest van de hospitalisatie een bewijs zijn van *“de rechtschapenheid van de fysieke integriteit van verzoekster.”* Zij verwijst naar een arrest van het EHRM *“waarbij het Hof stelde dat het niet voldoende was om te stellen dat de oorzaak van de verwondingen*

niet gekend zijn of nog dat het geen verband houdt met de folterdaden alleen op basis van een lacunaire of ongeloofwaardig asielrelaas.”

Verzoekster gaat er vooreerst aan voorbij dat de omstandigheden van de zaak door het Hof behandeld verschillend zijn zodat de redenering die het Hof volgt geenszins op haar eigen zaak kan worden betrokken. *In casu* blijkt verzoekster niet enkel lacunaire verklaringen te hebben afgelegd maar werden ook verschillende tegenstrijdigheden vastgesteld in haar relaas in die mate dat er geen geloof kon worden aan gehecht terwijl er in de zaak van het Hof gesteld werd dat de enkele vaststelling dat het relaas leemtes (in de door verzoekende partij geciteerde tekst wordt niet gesproken over ongeloofwaardige verklaringen) bevat onvoldoende is om de twijfels over de oorsprong van de lichamelijke letsels op te heffen.

In casu bleek de commissaris-generaal reeds bij de eerste asielaanvraag van oordeel dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas met name dat zij in pornografische filmpjes zou gefigureerd hebben. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekster tegen deze beslissing geen beroep aantekende hetgeen haar verzoek om internationale bescherming op ernstige wijze relateert dient te worden opgemerkt dat de bewijswaarde van de door verzoekster neergelegde medische attesten relatief is. Immers hebben attesten in het algemeen slechts bewijswaarde in de mate dat ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*. Al reeds in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat haar relaas ongeloofwaardig is om reden dat dit “*meerdere lacunes en incongruenties*” bevat. Zo blijkt uit de beslissing die werd genomen naar aanleiding van deze eerste asielaanvraag dat verzoekster (i) wisselende verklaringen aflegde met betrekking tot haar introductie in de opnamestudio, (ii) zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over wie er allemaal aanwezig was in de studio op het ogenblik van haar arrestatie, (iii) verzoekster zelf niet duidelijk kan aangeven waarvan zij juist beschuldigd werd, (iv) verzoekster niet in staat blijkt duiding te geven over de twee mannen die haar borgtocht zouden hebben betaald en (v) ondanks het feit dat zij in beschuldiging was gesteld verzoekster met haar eigen paspoort Oeganda heeft verlaten.

Voor wat betreft medische attesten in het algemeen dient er bovendien op gewezen dat de arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

De vele tegenstrijdigheden in haar relaas in samenhang met de vaststelling dat verzoekster - ondanks het feit dat zij in beschuldiging werd gesteld en zich niet meer opnieuw had aangeboden op het politiekantoor na haar vrijlating zoals van haar verwacht werd - haar land legaal is uitgereisd met haar eigen paspoort voorzien van een Schengenvizum verhinderen nog verder geloof te hechten aan haar verklaringen vervolgd te zijn wegens het figureren in pornografische films. Dienvolgens is er evenmin een oorzakelijk verband aangetoond tussen de door medische attesten vastgestelde littekens die verzoekster zou hebben opgelopen en haar (ongeloofwaardig bevonden) verklaringen over de oorsprong hiervan.

Dit geldt eveneens voor de foto's die verzoekster neerlegt. Deze kunnen immers om het even waar, wanneer en in welke omstandigheden dan ook zijn getrokken en vormen geenszins een bewijs van de door verzoekster aangehaalde feiten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.4. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekster in geval van een terugkeer naar haar land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zal moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de

bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER